

VNIVERSITAT DE VALÈNCIA

**Discurs d'acceptació de la prof. Lida
Violeta Asencios Trujillo pronunciada en
l'acte de la seua investidura com a
Doctora 'Honoris Causa'
per la Universitat de València**

València, 5 de desembre de 2025

Excel·lentíssima i Magnífica Rectora de la Universitat de València, Maria Vicenta Mestre Escrivà.

Distingides autoritats acadèmiques, honorables membres del claustre, convidats especials, col·legues, estudiants, amigues i amics:

Rebre, en aquests moments, la investidura com a Doctora Honoris Causa d'aquesta honorable casa d'estudis és molt especial per a mi, perquè significa ser, des d'ara, part d'una institució que ha fet història, i aquest noble gest que implica també la meua universitat, la Universidad Nacional de Educación Enrique Guzmán y Valle, l'alma mater del magisteri nacional.

Un honor compartit i un homenatge a la missió.

Permeteu-me començar expressant el meu més sincer i profund agraïment. En primer lloc, a la Magnífica Rectora Maria Vicenta Mestre Escrivà i al seu Consell de Govern per aquesta altíssima distinció que

m'honra infinitament. Estenc la meua gratitud a tota la comunitat acadèmica de la Universitat de València per la generositat de la seua acollida i per obrir-me les portes de la seua mil·lenària història.

Aquest reconeixement no és només personal. De cor, vull agrair a la meua família el suport incondicional que ha sigut la meua ancla al llarg d'aquest camí. També als meus col·legues i estudiants de la Universitat Nacional d'Educació, "La Cantuta".

Però, sobretot, crec que hui es ret homenatge a la missió universal de l'educació superior, a eixa idea lluminosa i persistent que, des de fa segles, ha servit de brúixola del progrés humà.

Vos confesse que, encara que la trajectòria acadèmica m'ha dut a molts llocs, pocs moments m'han resultat tan colpidors com el que hui compartisc amb tots vostés. Perquè darrere d'aquesta toga, aquesta bella toga, i d'aquest birret, no hi ha un únic itinerari professional, sinó una vida teixida d'aules, de

compromís social, d'investigació pedagògica, de llibres, d'amistats, de mestres i d'estudiants.

La universitat, en la seua essència, no és només un espai físic ni una estructura administrativa; és una idea moral i un compromís col·lectiu. Va nèixer fa quasi un mil·lenni com una comunitat de persones lliures, unides per la passió pel saber, i des d'aleshores ha sigut el major laboratori de pensament que ha conegut la humanitat. La Universitat de València i la Universitat Nacional d'Educació Enrique Guzmán y Valle compartim aquesta herència i aquest deure.

Totes dues som institucions que tenen com a fi últim formar ciutadans lliures, crítics i responsables, dotats de les ferramentes per a entendre i millorar el món. Totes dues estem cridades a ser fars de coneixement que il·luminen el futur de les nostres nacions, promovent l'equitat, la justícia i l'excel·lència educativa.

Vull concretar, en universitats germanes com les nostres —la Universitat de València i la Universitat

Nacional d'Educació Enrique Guzmán y Valle—, espais on la llibertat s'exercix de la manera més elevada: la del pensament. Defensar l'autonomia universitària, protegir la investigació front a la censura i garantir l'educació davant la desigualtat són actes de compromís amb la humanitat mateixa.

Hui, des d'aquesta meravellosa ciutat de València, em sent profundament agraïda per aquesta distinció i per l'oportunitat de compartir amb vostés la convicció que ha guiat tota la meua vida: que l'educació i la ciència no sols canvien les ments, sinó que també transformen els cors.

Per a acabar, vos promet el meu ferm compromís, mentre la vida em done forces, amb la Universitat de València i la seua comunitat. La meua universitat, la meua casa.

Moltes gràcies.

VNIVERSITAT DE VALÈNCIA

**Discurso de aceptación de la prof. Lida
Violeta Asencios Trujillo pronunciada en
el acto de su investidura como
Doctora 'Honoris Causa'
por la Universitat de València**

València, 5 de diciembre de 2025

Excelentísima y Magnífica Señora Rectora de la Universitat de Valencia, María Vicenta Mestre Escrivá.

Distinguidas autoridades académicas, honorables miembros del claustro, invitados especiales, colegas, estudiantes, amigas y amigos:

Recibir, en estos momentos, una investidura de Doctora Honoris Causa, de esta honorable casa de estudios, es muy especial para mí, pues significa ser, ahora, parte de una institución que ha hecho historia, y ese noble gesto que involucra a mi universidad, la Universidad Nacional de Educación Enrique Guzmán y Valle, el alma máter del magisterio nacional.

Un honor compartido y un homenaje a la misión.

Permítanme comenzar expresando mi más sincero y profundo agradecimiento. En primer lugar, a la Magnífica Rectora María Vicenta Mestre Escrivá y a su Consejo de Gobierno por esta altísima distinción

que me honra infinitamente. Extiendo mi gratitud a toda la comunidad académica de la Universitat de València por la generosidad de su acogida y por abrirme las puertas de su milenaria historia.

Este reconocimiento no es solo personal. De corazón, quiero agradecer a mi familia, por el apoyo incondicional que ha sido mi ancla a lo largo de este camino. También a mis colegas y estudiantes de la Universidad Nacional de Educación, “La cantuta”.

Pero, sobre todo, creo que hoy se rinde homenaje a la misión universal de la educación superior, a esa idea luminosa y persistente que, desde hace ya siglos, ha servido de brújula al progreso humano.

Les confieso que, aunque la trayectoria académica me ha llevado a muchos lugares, pocos momentos me resultan tan conmovedores como el que hoy comparto con todos ustedes. Porque detrás de esta toga, esta bella toga, y de este birrete, no hay un solo itinerario profesional, sino una vida tejida de aulas,

de compromiso social, de investigación pedagógica, de libros, de amistades, de maestros y de estudiantes.

La universidad, en su esencia, no es solo un espacio físico ni una estructura administrativa; es una idea moral y un compromiso colectivo. Nació hace casi un milenio como una comunidad de personas libres, unidas por la pasión por el saber, y desde entonces ha sido el mayor laboratorio de pensamiento que ha conocido la humanidad. La Universitat de València y la Universidad Nacional de Educación Enrique Guzmán y Valle compartimos esa herencia y ese deber.

Ambas somos instituciones que tienen como fin último formar ciudadanos libres, críticos y responsables, dotados de las herramientas para entender y mejorar el mundo. Ambas estamos llamadas a ser faros de conocimiento que iluminen el futuro de nuestras naciones, promoviendo la equidad, la justicia y la excelencia educativa.

Quisiera concretar en universidades hermanas como las nuestras: la Universitat de València y la Universidad Nacional de Educación Enrique Guzmán y Valle, lugares en donde la libertad se ejerce de forma más elevada, la del pensamiento. Defender la autonomía universitaria, proteger la investigación frente a la censura, garantizar la educación frente a la desigualdad, son actos de compromiso con la humanidad misma.

Hoy, desde esta hermosa ciudad de València, me siento profundamente agradecida por esta distinción y por la oportunidad de compartir con ustedes la convicción que ha guiado toda mi vida, que la educación y la ciencia no solo cambian las mentes, sino que también transforman los corazones.

Para terminar, les prometo mi firme compromiso, mientras la vida me de fuerzas, con la Universidad de València y su comunidad. Mi universidad, mi casa.

Muchas gracias.

